

שבוקים על חרבן בית המקדש. ובתחלת ארבע השעות האמצעיות פותחים ואומרים, (חלים קל) על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו וגו', ואלה הם שבוקים על נהרות בבל עם ישראל, מפשמע שבתוב גם בכינו. ומפני לנו שבוקים שם? בכינו. מה זה חזה? זו בבל, משום שבלם לווי את השכינה עד בבל, לשם הם בכו עם ישראל. ועל זה פותחים בזה, ומיסים: זכר ה' לבני אדום וגו'.

ואנו מתעוררקדוש ברוך הוא במלותיו ומכה ברקיעים, כמו שאמרנו, ומזעונים שניים עשר אלפי עלמות וגוזים ובוכים, שבתוב רימהה (ה') מפומות ישאג וממעון קדרשו יתן קולו שאג ישאג על נווה. ונזפר בישראל, ומוריד שמי דמעות לתוכה הגדול, ואנו מחרעורת של habitats אחית שבצד צפון, ומכה רוח אחד שבצד צפון באוטה של habitats והולך ומשוטט בעולם. ובאותה שעה נחלק הלילה, ומשל habitats הולכת ומכה בכנפי התרוגול וקורא, או הקדוש ברוך הוא נכנס לנו עדן.

ולקדושים ברקיעים אין מנינה עד שנכנס הקדוש ברוך הוא עם נשימות האדים. והסימן - כי נமברנו אני ועמי וגו'. (אסטר) ויאמר המלך מי הוא זה וגו', והמלך קם בחתמו ממשתה היין אל גנת הביטן וגו'.

בשעה שנכנס הקדוש ברוך הוא לנו עדן, אז כל אותם עצי הגן וכל אומן נשימות האדים פותחים ואומרים, (חלים כב) שאו שעירים ראשיכם וגו'. מי זה מלך הקבוד וגו'. שאו שעירים ראשיכם ג' כבוד וגו'. שאו שעירים ראשיכם ג' כבוד וגו'.

אם מציעין, פתחי ואמרי, (חלים קל) על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו וגו', ואلين אינון דבריו על נהרות בבל, עמהון דישראל, (דף קצ"ז ע"א) מפשמע דכתיב גם בכינו. ומגן דרכיו תפמן. הכתיב, (ישעה לג) הון אראים עצקו הוצה. מדה עד בבל. ותמן בכו עמהון דישראל. ועל דא פתחי בהאי, ומסיימי זכור יי' לבני אדום וגו'. בדין אמר קדשא בריך הוא בדרゴי, ובטע ברקיעין כדארין, ואזעען תריסר אלפי עלמין, וגעי יכני, דכתיב, (ירמיה כה) יי' מפומות ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו, ואדרבר לוון לישראל, ואחית תרין דמעין לגו ימא רפא. וכדין אמר שלחוビתא חד דבستر צפון, ובטע רוח חד דבستر צפון בההוא שלחוビתא, ואזלא ושאטא בעלמא, וההי שעתה אתפלג ליליא, ושלחוビתא אזלא ובטע בגדפי דתרנגולא, וקاري, כדין קדשא בריך הוא עאל בגנטא דעתן.

וקדשא בריך הוא לית לייה נייחא עד דעתן לאשפעשות בנסמתהון דצדיקיא. וסימן (אסטר ז) כי נمبرנו אני ועמי וגו'. ויאמר המלך מי הוא זה וגו', והמלך קם בחתמו ממשתה היין אל גנת הביטן וגו'.

בשעתה אדוקשא בריך הוא עאל בגנטא דעתן, כדין כל אינון אילגין דגנטא, וכל אינון נשמתון דצדיקיא, פתחי ואמרי, (חלים כד) שאו שעירים ראשיכם וגו'. מי זה מלך הקבוד וגו'. שאו שעירים ראשיכם וגו'.

ובשעתה דנסמתהון דצדיקיא די באראעא אהדרו לגופייהו, כדין אתקיפו בהו כל אינון